

Beslutningsforslag nr. B 132. Fremsat den 1. marts 1988 af Lilli Gyldenkilde (SF), Aage Frandsen (SF), Birthe Hansen (SF), Ole Henriksen (SF), Birgitte Husmark (SF), Ejner Larsen (SF), Ebba Strange (SF) og Bente Søltoft (SF)

Forslag til folketingsbeslutning

om forbedringer af dagpengeretten for forældre med børnepasningsbesvær samt forbedrede rettigheder for revalidender

Det pålægges regeringen at foranledige, at der udarbejdes regler til ikrafttrædelse pr. 1. juli 1988 omhandlende følgende:

1. Det pålægges kommunerne at yde økonomisk kompensation svarende til dagpenge til arbejdsløse forældre uden børnepasningsmulighed, indtil kommunen kan anvise en sådan pasningsmulighed. De nødvendige konsekvensændringer udarbejdes således, at den kommunalt betalte dagpengeperiode tælles som »død periode« i dagpengelovens forstand.

2. Revalidender og andre bistanmodtagere skal kunne blive dagpengeberettiget efter ½ års medlemskab af a-kasse.

3. Revalidender, der ved et revalideringsforløb er dagpengeberettiget, skal efter endt revalidering, hvis ikke arbejde kan skaffes, kunne gå direkte ind i dagpengeretten uden 5-ugers-reglens opfyldelse (jf. § 11, stk. 2, i Arbejdsdirektoratets bekendtgørelse nr. 182 af 29. april 1982 om ledige arbejdsløshedskassemedlemmers forpligtelse til at stå til rådighed for arbejdsmarkedet som betingelse for udbetaling af dagpenge).

Bemærkninger til forslaget

Almindelige bemærkninger

At arbejdsløse, der modtager dagpenge, kan fratages dagpengeretten på grund af manglende pasningsmuligheder for deres børn, er urimeligt.

Ifølge bistanndsloven skal kommunerne stille fornuddent antal daginstitutionspladser eller anden pasningsmulighed til rådighed.

Nogle kommuner opfylder denne forpligtelse, mens andre ikke gør det. De kommuner, der ikke opfylder forpligtelsen, sparer penge herved, men i værste fald kan der, såfremt der er tale om en enlig mor, blive tale om, at kommunen skal udbetale en bistandshjælp, i stedet for at vedkommende får dagpenge fra staten.

Forslagsstillerne har tidligere stillet forslag om, at børnepasningsproblemer ikke bør have nogen indflydelse på retten til dagpenge. Dette er der blevet argumenteret imod med henvisning til, at mangler et medlem af a-kassen børnepasningsmulighed, står vedkommende ikke til rådighed for arbejdsmarkedet og opfylder derfor ikke betingelsen for at få dagpenge.

Forslagsstillerne er af den mening, at det er et kommunalt ansvar, og det viser sig da også, at nogle kommuner har sørget for at opfylde forpligtelserne, dvs. i nogle kommuner fratages et medlem ikke dagpengeretten, i andre kommuner mister et a-kassemedlem under samme forhold dagpengeretten og, hvad værre er, muligheden for den pågældende til at tage imod et anvist arbejde. Derfor bør det være kommunerne, der betaler regningen herfor og ikke det individuelle medlem af a-kassen.

Der vil med denne bestemmelse ligge et hårdt pres på kommunerne for at stille pasningsmuligheder til rådighed, da det simpelt hen vil kunne betale sig for kommunerne.

Ifølge gældende regler skal revalidenter via et arbejdsforløb på 5 uger påvise, at de står til rådighed for arbejdsmarkedet. Dette er næsten ikke muligt i en arbejdsløshedssituation. Enten får en revalident ef-

ter endt revalidering arbejde, og så er der ingen problemer. Men når der er mangel på arbejdspladser, er der ikke mange arbejdsgivere, der er interesseret i et korttidsforløb på 5 uger, for at vedkommende kan påvise sin rådighed for arbejdsmarkedet.

Det er urimeligt set fra revalidendens side, at hun/han ved en revalideringspåbegyndelse har fulde rettigheder vedrørende retten til tabt arbejdsfortjeneste, går ind i et omskolingsforløb, og resultatet, dvs. takken herfor, er at miste en rettighed, vedkommende havde før omskoling.

Ovenstående begrundet en ændring, og det skal præciseres, at der er tale om personer, der opfylder alle andre betingelser for dagpengeret.

For andre revalidenter og bistanndsmodtagere, der ikke opfylder betingelserne for dagpengeret, foreslås, at disse skal kunne komme hurtigere ind i arbejdsformidlingssystemet. Tidligere var ½ års medlemskab af en a-kasse gældende for alle – dette er nu ændret til 1 år.

Forslagsstillerne mener, at en hjælp til denne lidt svagere gruppe vil være at give dem mulighed for at bruge hele arbejdsformidlingssystemet efter ½ år – herunder også dagpengeretten.

Forslagsstillerne skal gøre opmærksom på, at ingen jo kan opnå denne ret uden ½ års arbejde, da der ikke er tale om at gå direkte fra bistandshjælp til a-kassedagpenge.

Baggrunden for forslaget er i høj grad, at disse mennesker har brug for hele arbejdsformidlingssystemet, som kun kan bruges i fuldt omfang, såfremt vedkommende er a-kassemedlem.

Hvis den pågældende igen ender i bistannds-systemet, er der ikke samme gode mulighed for anvisning til arbejde, uddannelse m.m. Det burde der så være, men p.t. er det ikke tilfældet. Derfor bør der sættes ind og gives den særstilling til bistanndsmodtagere, som har vist, at de står til rådighed for arbejdsmarkedet.

*Bemærkninger til de enkelte punkter**Til punkt 1*

Kommunerne betaler et beløb svarende til dagpenge, såfremt kommunerne ikke kan anvise børnepasningsmulighed.

Til punkt 2

5-ugers-reglen i »rådighedsbekendtgørelsen« vedrørende revalidender afskaffes.

Til punkt 3

Revalidender og andre bistanmodtagere opnår arbejdsformidlingshjælp og dagpengeret efter ½ års medlemskab af a-kasse.